

Книгата на Даниил — сто двадесет и четвърта

Разкриване на Даниил 11:40 – Пророческо изследване на историческите паралели и бъдещите събития

Jeff Pippenger

2024-03-08

Отделяме време, за да изложим структурата на единадесета глава на Даниил, докато разглеждаме четиридесети стих. Четиридесети стих е паралелът на четиринадесети стих от осма глава на Даниил в пророческия смисъл, че светлината, която Христос, като Лъвът от Юдовото племе, разпечата през 1798 година, се основаваше на Даниил 8:14; така също и светлината, която Той разпечата през 1989 година, се основаваше на четиридесети стих.

Както вече посочихме, макар и да не разгледахме всъщност в предишна статия, при прилагането на методологията на късния дъжд „ред по ред“ четиридесети стих представя две отделни линии, защото съдържа времето на края както за движението на първия ангел, така и за движението на третия ангел.

Когато съпоставим времето на края от четиридесети стих през 1798 г. и неговото време на края през 1989 г., установяваме, че Даниил, глава осма, стих четиринадесети, съответства на Даниил, глава единадесета, стих четиридесети, защото и двата представят познанието, което е разпечатано в пророческата история на трите ангела от Откровение 14. Те са свързани и чрез факта, че стих четиринадесети е видението „march“ за внезапното „явяване“ на Христос в храма, а четиридесети стих е видението „chazon“ за две хиляди петстотин и двадесетте години от пророческата история. Едното е точка във времето, другото е период от време.

Едното представя възстановяването и очистването на храма, а другото — разрушаването и потъпкването на храма. Едното представя две хиляди и триста години, а другото — две хиляди петстотин и двадесет години. Едното е представено чрез реката Улай, а другото — чрез реката Хидекел. Едното представя човечеството, а другото представя божествеността. Правилно разбрани, стих четиридесети във връзка със стих четиринадесети са поразително дълбоки. 1798 година представя делото на божествеността, а 1989 година представя бунта на човечеството.

В предишната статия установихме, че описанието на покоряването на три препятствия от северния цар е представено по последователен начин, но че действителното приложение на изобразените събития трябва да се извършва внимателно, защото стихове четиридесет и втори до четиридесет и четвърти включително всъщност са съотнесени към стих четиридесет и първи, който представлява скоро предстоящия неделен закон в Съединените щати. Именно там се осъществява тройният съюз и именно там започва вестта на силния вик от „изток“ и „север“.

В единадесета глава на Данаил адвентните изследователи през годините са разпознавали, че Данаил използва определен похват в представянето си на Рим. Урия Смит отбелязва това в книгата „Данаил и Откровението“. Данаил първо посочва как Рим завзема власт над света, а след това в следващите стихове се връща назад към началото на историята, като посочва политическото завладяване и как Рим взаимодейства с Божия народ през същата тази история. Накрая той посочва как Рим идва до своя край. Принципът, който Данаил използва, се нарича „повтори и разшири“.

Тази тристъпкова техника е посочена в стихове четиридесети до четиридесет и пети. Стихове четиридесети до четиридесет и трети определят тристъпковия процес, чрез който Съвременният Рим завладява планетата Земя; след това, в стих четиридесет и четвърти, Даниил се връща назад към стих четиридесет и първи, когато „вестите“ биват тогава прогласени от знамето на сто четиридесет и четирите хиляди, и когато папството тогава излиза с голяма ярост, за да погуби и напълно да изстреби мнозина. След това, в стих четиридесет и пети и в глава дванадесета, стих първи, папството стига до своя край, без никой да му помогне, между моретата и славната свята планина, когато човешкото изпитателно време приключва.

В тридесети стих на Даниил единадесета глава откриваме началото на една история, която сестра Уайт цитира дума по дума до тридесет и шести стих, а след това пише: „сцени, подобни на описаните в тези стихове, ще се случат“. Стихове тридесети и тридесет и първи посочват историческия преход от езическия Рим към папския Рим като четвъртото и петото царство на библейското пророчество съответно. Тридесет и първи стих описва историята, която представя как папският Рим бе поставен на престола на земята в 538 година.

В тридесет и първи стих първото нещо, което се посочва, е времето, когато Хлодвиг, царят на франките (днешна Франция), се издигна в защита на папството в 496 година. Тогава Хлодвиг се обърна от откровеното езичество към скритото езичество на католицизма (религията на съпругата му Клотилда). След това той посвети трона си на това да въздигне папството на земния престол. В стиха Хлодвиг бе представен чрез „мишците“, защото посвети своята мишца на военна мощ и своята мишца на парична мощ на делото, което тогава предприе.

Първоначалното дело на Хлодвиг представляваше делото на всички царе на някогашна езическа Европа, на които бе отредено с развитието на историята да окажат различни видове подкрепа на римската блудница. Хлодвиг, а след това и Франция, бяха помазани от Католическата църква с титлата първороден син на Католическата църква, а също и най-голяма дъщеря на Католическата църква. Той беше символът на първия от многото царе, които щяха да блудстват с тирската блудница.

В този пророчески смисъл Хлодвиг беше представен чрез Ахав, който също бе блудствал с Езавел (символ на Католическата църква в книгата Откровение) и който също беше главният цар на десетте племена, както Хлодвиг стана главният символ на десетте рога (вж. Даниил, глава седма) на езическия Рим. Тези царе на Европа в крайна сметка щяха да

утвърдят вавилонската блудница на престола на земята. В този смисъл Ахав и Хлодвиг и двамата представляват Съединените щати, които в последните дни блудстват с папството.

Роналд Рейгън започна блудството, и последният президент ще бъде онзи, който ще принуди другите девет царе на Организацията на обединените нации също да извършат същото действие. Рейгън беше президент по времето на края през 1989 година и следователно пророчески трябва да представлява последния президент в историята, при когото другите девет царе извършват същото действие, защото Исус винаги илюстрира края на едно нещо с началото на едно нещо. Рейгън беше богат, добре познат медиен деятел, широко разпознаваем със своя особен стил на говорене, който първоначално беше в Демократическата партия, а впоследствие премина в Републиканската партия.

В тридесет и първия стих мишците, които представляваха папството, ще осквернят светилището на силата. В пророчески смисъл светилището на силата както за езическия Рим, така и за папския Рим, беше град Рим. Това се основава на факта, че и двата Рима управляваха за определен период от време от град Рим, и когато управляваха от град Рим, те по същество бяха непобедими.

Езическият Рим започна своето триста и шестдесетгодишно владичество при битката при Актиум, през 31 г. пр. Хр. Даниил, глава единадесета, стих двадесет и четвърти, посочва, че те щяха да замислят своите кроежи от своята крепост, която беше градът Рим, за едно „време“. Едно пророческо „време“ е триста и шестдесет години, и триста и шестдесет години след битката при Актиум, където Антоний и Клеопатра бяха победени, Константин се премести от град Рим в град Константинопол и периодът на непобедимостта на езическия Рим приключи.

Когато през 538 година третото географско препятствие за папския Рим (готите) беше изгонено от град Рим, започна дванадесетстотин и шестдесетгодишното върховно господство на папския Рим и продължи до 1798 година, когато папата беше отстранен от град Рим, като по този начин на папския звяр беше нанесена пророческата смъртоносна рана, а на следващата година, 1799, този папа (жената, която беше яздила звяра) умря в плен.

Ръцете (Хлодвиг), които представляваха папството, трябваше да осквернят светилището на силата, и Константин започна това дело, като философски определи града като по-нисш град от Константинопол, и от този момент нататък воюването в тази история, водено от враговете на Рим, винаги бе съсредоточено върху нападението срещу град Рим; и от 476 година нататък никога вече не е имало действителен римски потомък, който да управлява в града, чак до 538 година, когато градът стана светилището на силата за папския Рим.

Ахав, Хлодвиг и Франция са предобрази на Съединените щати, а светилището на силата на Съединените щати е Конституцията на Съединените щати. Този документ е божествен документ и е ориентир в пророческата история. Откакто Роналд Рейгън застана в подкрепа на папството в историята, водеща до 1989 година, Конституцията е под постоянна, нарастваща атака, както беше и светилището на силата при упадък и падението на

езическия Рим. Когато бъде наложен скоро идващият неделен закон в Съединените щати, Конституцията ще бъде напълно съборена. От времето на Рейгън до този неделен закон се повтаря историята от 330 до 538 година. През 538 година папството беше поставено на престола, като по този начин предобразява изцелението на смъртоносната му рана при този неделен закон.

Периодът от Роналд Рейгън до неделния закон е пророчески период, който е конкретно посочен от Божието пророческо Слово. „Мишците“, представени от Кловис, трябваше също да отнемат „ежедневната“, от по-рано езическото царство на Римската империя. Религията на империята беше езическа още от самото начало, а Кловис започна делото по заместването на религията на откритото езичество с религията на католицизма, който е просто прикрито езичество.

Съединените щати напълно премахват религията на протестантизма, когато наложат белега на папската власт чрез скоро предстоящия неделен закон, защото единственото определение на думата „протестант“ е да протестира срещу Рим. Ако приемете белега на властта на Рим, вие не протестирайте срещу Рим. В Амос, глава трета, стих трети, Амос задава риторичния въпрос: „Могат ли двама да ходят заедно, ако не са съгласни?“

„В движенията, които сега са в ход в Съединените щати, за да осигурят за църковните институции и обичаи подкрепата на държавата, протестантите следват по стъпките на папистите. Нещо повече, те отварят вратата за папството да си възвърне в протестантска Америка върховенството, което е изгубило в Стария свят.“ Великата борба, 573.

Когато религията на езичество бе отнета като официална религия на царството в 508 година, това предобразяваше, че възпиращото, представено от Павел във Втората глава на Второ послание към солунците, е било отстранено предварително преди разкриването на човека на греха при скоро идващия неделен закон в Съединените щати. Подчиняването на открито езическата религия, преминаващо към скритата езическа религия на католицизма, не стана мигновено и е отбелязано в историята като започнало с обръщането на Хлодвиг към католицизма в 496 година и напълно осъществено до 508 година.

Така, от годините на Рейгън, започвайки през 1989 г., до скоро настъпващия неделен закон, истинският протестантизъм ще бъде напълно възпрян в Съединените щати. В онова време Конституцията, „свещилището на силата“ за Съединените щати, ще бъде съборена и четвъртото действие на „мишците“ от стих тридесет и първи ще бъде извършено, тъй като тогава „мишците“ ще поставят папството на престола на земята, както е било в 538 година.

Щом папството зае престола през 538 година, повествованието в Данаил преминава от описанието на това как папството завладя света към темата за това как папството преследваше Божия народ в тази история. В четиринадесетия стих на десета глава от Данаил Гавриил беше известил Данаил, че целта на видението, което му предстоеше да представи, е да покаже „какво ще постигне Божия народ в последните дни“.

Сега дойдох, за да те направя да разбереш какво ще сполети твоя народ в последните дни; защото видението се отнася за далечни дни. Даниил 10:14.

От тридесет и втори до тридесет и шести стих са стиховете, за които сестра Уайт пряко казва, че ще се повторят, и тези стихове описват преследването през хилядата двеста и шестдесетгодишното управление на папството от времето, когато то бе поставено на престола през 538 година, до получаването на смъртоносна си рана през 1798 година.

А онези, които вършат нечестие против завета, ще разврати с ласкателства; но хората, които познават своя Бог, ще се укрепят и ще извършат подвизи. И разумните между хората ще поучат мнозина; но ще падат от меч и от пламък, чрез плен и грабеж, много дни. А когато падат, ще бъдат подпомогнати с малка помощ; но мнозина ще се прилепят към тях с ласкателства. И някои от разумните ще падат, за да бъдат изпитани, и очистени, и избелени до времето на края; защото то е още за определеното време. И царят ще постъпва според волята си; и ще се възвиси, и ще се превъзнесе над всеки бог, и ще говори чудновати неща против Бога на боговете, и ще преуспява, докато се извърши негодуванието; защото определеното ще се извърши. Даниил 11:32–36.

Стиховете описват гонението през Тъмните векове, а стих тридесет и шест след това посочва, че папството ще благоденства, докато първото Божие негодувание срещу северното царство на Израил не бъде изпълнено през 1798 година. Даниил първо посочи как папството бе поставено на престола на земята, после как папството взаимодействаше с Божия народ, а след това и окончателното падение на папството. Стихове четиридесет до четиридесет и три от Даниил 11 посочват как папството поема контрол над света, после стих четиридесет и четири посочва как тя преследва Божия народ в последните дни, а след това стих четиридесет и пет посочва как тя стига до своя окончателен край, без никого, който да ѝ помогне.

Еврейската дума „истина“ е била създадена от Чудния Езиковец, като са били събрани заедно първата, тринадесетата и последната буква от еврейската азбука, за да образуват думата „истина“. Тринадесет е символ на бунт, а първото представлява последното.

Стих тридесет и първи описва края на езическия Рим като четвъртото царство от библейското пророчество, а стих тридесет и шести посочва края на папския Рим като петото царство от библейското пророчество. Между първото описание на падението на Рим и последното описание на падението на Рим стои бунтът, представен чрез това, че папството избива милиони от Божия народ в историята между началото и края. Приложението на тези стихове носи белега на „истината“.

Стихове четиридесет до четиридесет и пет, които са онагледени от стихове тридесет до тридесет и шест, започват с падането на папството и завършват с падането на папството. В средата на историята, започваща през 1798 г. и продължаваща до края на благодатното време, е бунтът на Съвременния Рим, който отново убива Божия народ. Приложението на тези стихове също носи белега на „истината“ и те се съгласуват помежду си, за да осигурят две свидетелства, които утвърждават „истината“, и двете линии описват Рим, който е

символът, който ще „утвърди видението“.

И в онези времена мнозина ще се надигнат против южния цар; също и насилниците измежду твоя народ ще се възвисят, за да утвърдят видението; но те ще паднат. Даниил 11:14.

Пророческият феномен, който Даниил използва в единадесета глава, се употребява не само във стихове тридесет до тридесет и шест, а след това и в четиридесет до четиридесет и пет. Стихове четиринадесет до деветнадесет посочват как езическият Рим пое контрола над света, след това стихове двадесет до двадесет и четири показват как езическият Рим се отнасяше към Божия народ, а от стих двадесет и четири до стих тридесет е изложено падението на езическия Рим.

Четиринадесетият стих е началото на езическия Рим, а тридесетият стих е краят на езическия Рим. В историята, представена по средата, езическият Рим е посочен като разпъващ Христос; следователно бунтът в средата определя тези стихове като „истина“. Алфа и Омега е положил Своя подпис през цялата единадесета глава на книгата Даниил.

Четиридесети стих съдържа историята, която започва в годините на Роналд Рейгън и която разкрива съюза, сключен между президента на Съединените щати и човека на греха. Той отбелязва определен период, който завършва с поставянето на папството върху престола на земята, както е било през 538 година. Не е случайност, че Хлодвиг, царят на франките, тоест на днешна Франция, е символ на Съединените щати. Хлодвиг е предобраз на Рейгън. Рейгън беше символ на протестантизма, както Хлодвиг беше символ на езичеството.

Битката, в резултат на която Хлодвиг, крал на франките, се обърна към католицизма, била Битката при Толбиак (известна също като Битката при Цюлпих или Битката при Кьолн). Тази битка се състояла през 496 година. По онова време Хлодвиг бил езичник, но по време на битката, когато изглеждало, че войските му са в опасност от поражение, той се помолил за помощ на християнския Бог на своята католическа съпруга и дал обет, че ако излезе победител, ще се обърне към християнството. Хлодвиг действително спечелил битката и в резултат на това той и значителна част от франкските му воители се обърнали към католицизма, което отбелязало важно събитие в християнизирването на франките.

Роналд Рейгън, изповядващ протестант, заяви, че подбудата му да сключи тайно съюзничество с папата на Рим е била убеждението му, че Съветският съюз е антихристът от библейското пророчество. В борбата си срещу бившия Съветски съюз Рейгън, без да осъзнава заблудата си относно това кой е антихристът, се съюзи с антихриста.

„Онези, които се объркват в разбирането си на словото и не успяват да видят значението на антихриста, със сигурност ще се поставят на страната на антихриста.“ Kress Collection, 105.

Съединените щати са двоен пророчески символ, както е представено чрез двата рога на земния звяр. Франция също е двоен пророчески символ, както е представено чрез Содом и Египет в единадесета глава на Откровение. Франция е първородното дете на папството, а

Рейгън, представляващ Съединените щати, беше първият от десетте царе на седемнадесета глава на Откровение в последните дни, който извърши блудство с тирската блудница, която бе забравена от 1798 година. Тя беше забравена във времето на края през 1798 година, но започва да бъде припомняна във времето на края през 1989 година.

Хлодвиг, водачът на Франция, беляза началото на един период от време, който доведе до поставянето на папството на трона през 538 г., където папството след това прие неделен закон на Събора в Орлеан. Рейгън, водачът на Съединените щати, беляза началото на един период от време, който води към това папството отново да бъде поставено на трона на земята при скоро предстоящия неделен закон.

Франция е двойствената сила, която постави папството на престола през 538 г., а Франция, чрез генерала на Наполеон Бертие, свали папството от престола през 1798 г. Съединените щати поставят папството на престола в последните дни и, като върховният цар на десетте царе, Съединените щати в крайна сметка ще „я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят с огън“.

Четиридесети стих съдържа историята на тридесет и първи стих и показва, че делото по възвръщането на папството върху престола на земята е представено чрез периода от време, започващ с Роналд Рейгън и завършващ с последния президент на Съединените щати. Този последен президент ще бъде бил предобразен от Рейгън, защото Исус винаги илюстрира края чрез началото.

В първите стихове на Даниил единадесета глава тази пророческа история е изложена (стих 2) и намираме историята, която предхожда историята на царството на Гърция. Гърция е символ на Организацията на обединените нации и на едносветовното правителство на десетте царе от Откровение седемнадесета глава. Стих 3 в Даниил единадесета глава въвежда Александър Велики, а стих 2 представя историята, която предхожда едносветовното правителство в последните дни.

В първия стих Гавриил просто посочва, че бе укрепил Дарий в началото на царството на мидяните и персите, но Гавриил бе дошъл при Даниил в десета глава, когато тогава управляваше Кир, персиецът, а не Дарий мидянинът. След като ясно свързва царството като пророческо двуединно царство на мидяните и персите (каквито са Франция и Съединените щати), Гавриил тогава въвежда историята, която предхожда световното царство на Александър Велики.

И сега ще ти явя истината. Ето, още трима царе ще се въздигнат в Персия; а четвъртият ще бъде далеч по-богат от всички тях; и чрез силата си, посредством богатството си, ще подбуди всички против царството на Гърция. Даниил 11:2.

Алфа и Омега винаги илюстрира края на нещо заедно с началото на нещо, а втори стих говори за историята, която предхожда налагането на едно-световното правителство, представено от гръцкото царство на Александър Велики. Втори стих е пророческа линия относно Съединените щати, които като двурогата сила на последните дни, предобразена от

двойната власт на мидяните и персите, както и от Франция, биват посочени в стиха чрез царе, които биха били образ на президенти на Съединените щати в последните дни и които биха се издигнали преди тройното едно-световно правителство на змея, звяра и лъжепророка. Хлодвиг съответстваше на Рейгън като първия президент в началото на историята, която води до връщането на антихриста на трона.

От времето на Кир, в Даниил единадесета глава, щяха да има трима царе, последвани от четвърти, който беше много по-богат от всички тях. Дарий беше първият цар на Мидо-Персийската империя, а Кир, който царуваше, когато Даниил получи историята от Гавриил, беше вторият цар. След Кир щяха да последват четирима царе, така че четвъртият от следващите царе щеше да бъде шестият цар.

Шестият цар щеше да бъде най-богатият цар, и богатият президент (цар) щеше да подбуди всички против царството на Гърция. Президентите след Рейгън бяха Буш първият, Клинтън, Буш вторият, Обама; така че шестият и най-богат цар щеше да бъде Тръмп. Този цар (президент) щеше да „подбуди“ царството на Гърция (глобалистите). Определението на еврейския израз „подбуди“ е доста показателно.

Еврейската дума, преведена в стиха като „подбуди“, е първичен корен със значение „събуждам“ или „събуждам се“. В историята, предобразена чрез четвъртия владетел след Кир, щеше да бъде издигнат един президент, далеч по-богат от всеки друг президент, и чрез неговата сила и мощ щеше да бъде предизвикано едно „събуждане“ против Гърция. Гърция, като символ на глобализма, прогресивизма и „уокизма“, щеше да бъде изведена в центъра на вниманието в историята на шестия, най-богат президент. Той щеше да събуди цялото царство на планетата Земя за спора относно прогресивния „уокизъм“ и глобалното господство.

Пробуждането към движението на прогресивния „уокизъм“, което се осъществява по време на президентството на най-богатия президент, настъпва при републиканския рог точно в същото време, когато в протестантския рог настъпва пробуждането на десетте девици.

Ще продължим нашето изследване на Даниил 11:40 в следващата статия.

„Въпреки широко разпространеното отстъпление от вярата и благочестието, в тези църкви има истински последователи на Христос. Преди окончателното изливане на Божиите съдби над земята между Господния народ ще настъпи такова съживление на първичното благочестие, каквото не е било виждано от апостолските времена. Духът и силата на Бога ще се излеят върху Неговите чеда. По онова време мнозина ще се отделят от онези църкви, в които любовта към този свят е изместила любовта към Бога и към Неговото слово. Мнозина, и служители, и миряни, с радост ще приемат онези велики истини, които Бог е постановил да бъдат прогласени в това време, за да приготвят един народ за второто пришествие на Господа. Врагът на душите желае да възпрепятства това дело; и преди да настъпи времето за такова движение, той ще се стреми да го предотврати, като въведе подправка. В онези църкви, които успее да постави под измамната си власт, той ще създаде впечатлението, че се излива Божието особено

благословение; ще се прояви онова, което ще бъде смятано за голям религиозен интерес. Множества ще ликуват, че Бог действа чудно за тях, когато делото е на друг дух. Под религиозно прикритие Сатана ще се стреми да разпростре влиянието си над християнския свят.“ Великата борба, 464.